

Placówka "Estezet"
L.dz. 1032/44
New York, dn. 12.X.44.
Barmine - były urzędnik
sowiecki - rewelacja.

Wskaz. 10/XI/44
A

1032

Szef Oddz. Inf. Wyw. Szt. N.W.
/przez Szefa Wydz. Wyw./

Melduję, że w październikowym zeszycie czasopisma amerykańskiego "Reader's Digest" pojawił się artykuł byłego wysokiego urzędnika sowieckiego Aleksandra Barmine'a p.t. "The New Communist Conspiracy". W tym artykule autor wykazuje jakimi sposobami komunizm na nowo wnika w życie polityczne Stanów Zjednoczonych celem wywołania wojny domowej, dokonania przewrotu społecznego i objęcia naczelnej władzy w państwie przez komunistów. Aleksander Barmine, urodzony w Rosji w r. 1900, służył w armji sowieckiej i po ukończeniu szkoły sztabu generalnego w r. 1923 uzyskał tam stopień generała brygady. Był wysłany zagranicę przez Urząd Handlu Zagranicznego celem studiowania życia politycznego w Europie, Azji i Afryce. Od r. 1929 - 1931 piastował stanowisko generalnego dyrektora Misji Handlowych we Francji i we Włoszech. W roku 1932 został pierwszym wiceprezydentem Centralnego Trustu "Stanko-Import", organizacji importowej narzędzi maszynowych do urządzenia fabryk dla obrony Z.S.S.R. Przez następne dwa lata był prezydentem sowieckiej Centrali Eksportowej dla samochodów, samolotów i przemysłu uzbrojenia "Auto-Moto-Export". W roku 1935 został przydzielony do Poselstwa Sowieckiego w Grecji. W czasie swojej służby rozczarował się do bolszewickiej dyktatury, zrezygnował ze stanowiska Chargé d'Affaires w Atenach, zerwał stosunki z reżimem sowieckim i otrzymał azyl w Paryżu jako uchodźca polityczny. W roku 1940 rozpoczął swoją karierę w Stanach Zjednoczonych jako robotnik fabryczny. W 1942 r. wstąpił do armji amerykańskiej jako szeregowiec i dzięki temu uzyskał obywatelstwo amerykańskie. W r. 1947 Barmine opublikował liczne artykuły w gazetach i czasopismach amerykańskich i wydał książkę p.t. "Memoirs of a Soviet Diplomat", która zwróciła powszechną uwagę sfer międzynarodowych. Druga książka jego p.t. "One Who Survived" jest gotowa do druku.

Barmine był w służbie "Office of Strategic Service" i, jak zeznaje, pobierał najwyższe wynagrodzenie przepisowo dopuszczalne w U.S.A. dla funkcjonariusza rządowego.

Jakkolwiek wpływy komunistyczne dotychczas jeszcze nie mogły dotrzeć do O.S.S. to jednak znamienym jest, że Barmine, zaraz po ogłoszeniu wspomnianego artykułu w "Reader's Digest" został zwolniony ze służby. Wprawdzie O.S.S. złożyło oświadczenie w prasie, że nie za ten artykuł został zwolniony i że Barmine spełniał tylko nieznaczną funkcję tłumacza. Niemniej Barmine stanowczo temu zaprzecza i twierdzi, że zwolnienie nastąpiło jedynie z powodu napisania tego artykułu i że funkcja jego w O.S.S. była znacznie ważniejsza aniżeli tłumacza, że jednak ze względów służbowych nie może jej charakteru ujawnić.

Przedstawiam w załączniku streszczenie artykułu i melduję, że

to już drugi wypadek, gdzie były urzędnik sowiecki w Ameryce publicznie występuje przeciw reżimowi bolszewickiemu. W pierwszym wypadku był to wyższy urzędnik sowiecki Victor A. Kravchenko, który w lipcowym zeszycie czasopisma "Cosmopolitan Magazin" ogłosił artykuł p.t. "I Broke with Stalin's Russia", i którego funkcje rząd sowiecki również starał się pomniejszyć. Kravchenko obecnie napisał książkę, która już jest gotowa do druku, ale ma jeszcze trudności z wydaniem jej. Spodziewam się, że uda mi się uzyskać kopię tej pracy przed jej wydaniem.

W wypadku Barmine'a komunistyczna prasa wyraża triumfalne zadowolenie z powodu jego zwolnienia, a Daily Worker nawet żąda dochodzeń dlaczego O.S.S. go wogóle przyjęło do służby.

Kierownik Placówki

Murcz

Maracz

Zał.1.

Streszczenie artykułu Aleksandra Barmine'a zamieszczonego w czasopiśmie "Reader's Digest" z października 1944 r.

"NOWA KONSPIRACJA KOMUNISTÓW"

Jako człowiek, który pracował przez dwadzieścia lat bezpośrednio pod rozkazami przywódców sowieckich, Barmine poczuwa się do obowiązku wyrażenia przestrogi pod adresem narodu amerykańskiego przed wciąż rosnącym niebezpieczeństwem grożącym wolnym instytucjom amerykańskim ze strony bolszewickiej. Barmine uważa rozpoczęte rozbrojenie moralne i psychologiczne w stosunku do sowieckiej totalitarnej konspiracji w U.S.A. za paradoksalne. Ubolewa, że "demokraci" amerykańscy zamiast sympatii dla samego narodu rosyjskiego okazują raczej zachwyty dla reżimu bolszewickiego uciskającego ten naród. Tragedją narodu rosyjskiego jest, że musi walczyć przeciw obcemu ciemniacy nie posiadając prawa ani wolności u siebie w domu. Komuniści amerykańscy pod wpływem bolszewickiego totalitarnego reżimu byli izolacjonistami w czasie przymierza między Stalinem a Hitlerem. Gdyby nie ten przypadek że Hitler zaatakował Rosję przed Pearl Harbor, to ci amerykańscy komuniści znaleźliby się w więzieniu razem z nazistami: Ale to nie przeszkodziło, że oni przy pomocy zwolenników New Dealer uzyskali coraz większe wpływy na politykę amerykańską.

Rozwiązanie partji komunistycznej stanowi początek konspiracji komunistycznej w U.S.A. bardziej niebezpiecznej aniżeli poprzednia praca komunistów.

Cztery wypadki, które szybko po sobie nastąpiły w ostatnim czasie, a to:

1/ Przemiana komunistycznej partji w Ameryce na stowarzyszenie wychowawcze,

2/ Uzyskanie kontroli nad amerykańską Partją Pracy przez lewe skrzydło komunistów,

3/ Powstanie Politycznego Komitetu Wykonawczego przy CIO jako większa siła polityki Demokratycznej Partji,

4/ Pozbawienie wywiadu wojska i marynarki amerykańskiej pewnych oddziałów dozoru aktywność komunistyczną i próba zniszczenia jej ewidencji,

a
składają się na plan penetracji komunistycznej/nawet opanowania amerykańskich instytucji społecznych, politycznych i rządowych przez komunistów. Dawniej partja komunistyczna była otwartą partją rewolucyjną, dążącą do przewrotu drogą siły fizycznej. Partja ta rozporządzała zaledwie 200.000 głosami i nie uzyskała zwolenników wśród Amerykanów.

Z chwilą gdy Rosja Sowiecka została zaatakowana przez Hitlera i zapotrzebowała pomocy od amerykańskiego kapitalizmu, partja komunistyczna została pozornie rozwiązana, i zastąpiona "Komunistycznym

Związkiem Politycznym", który przyrzekł zwalczanie strejków oraz popieranie kapitalizmu i dużej burżuazji, słowem całego programu "Narodowego Związku Wytwórców". Jest to, oczywista, diametralnie przeciwne idei komunizmu.

Ale to jest podstawą uchwycenia siły politycznej w U.S.A. i wprowadzenia totalitarnej komunistycznej dyktatury. Tego Amerykanie nie byli w stanie pojąć. Nie zrozumieli, że totalitarnym komunistom rozchodzi się o zajęcie kluczowych stanowisk w państwie, aby dojść do władzy. To stało się oczywistym przy realizowaniu drugiego punktu: przy pomocy Sidneya Hillmana garstka skamuflażowanych komunistów objęła amerykańską Partję Pracy /rozporządzającą 500.000 głosami w samym stanie nowojorskim/. To miało duże znaczenie zasadnicze dla samych komunistów. Skoro się przekonali, że mała grupa komunistów zamaskowanych na lewicowych trade-unionistów mogła opanować całą Labor Party, to stało się dla nich pewnym, że w analogiczny sposób potrafią wnikać do partji demokratycznej lub republikańskiej. Tak więc stworzoną została organizacja: P.A.C. /Political Action Committee/ przy C.I.O. na czele której stanął Sidney Hillman, który sam nie uważa się za komunistę ale który zapewnił dla komunistów wszystkie pozycje kluczowe wymagane dla poparcia P.A.C.

Komuniści mają program minimalny i maksymalny. Do programu minimalnego zaliczają: wywołanie niezgody wewnątrz U.S.A., prowokowanie zatargów rasowych i społecznych, nienawiści, podejrzliwości, atolerancji i politycznej demoralizacji, aż do stworzenia sytuacji bliskiej do wojny domowej. Gloryfikacja rosyjskiego totalitaryzmu jest także jednym z środków wiodących do tego celu. Każde ograniczenie osobistej wolności przez New Deal, wzrost biurokracji, przedłużenie kadencji prezydenta do 16 lat, i inne świadome i nieświadome zarządzenia administracji mają służyć realizacji tego wysiłku.

Ale podczas gdy komuniści opanowali całą "Labor Party", wcisnęli się do trade unionów, wniknęli w instytucje rządowe w ciągle większej liczbie i uzyskali kontrolę w partji demokratycznej - istnieją dwie instytucje, gdzie wpływy ich nie mogą dotrzeć, a mianowicie: Armja i Marynarka. Dzieje się to po pierwsze dlatego, że oficerowie zachowują bezkompromisowe stanowisko w stosunku do bolszewizmu, a powtóre, ponieważ obie te formacje posiadają własną bardzo sprężystą służbę wywiadowczą dla odkrycia, zdemaskowania i blokowania manewrów komunistycznych. Wyczerpujące kartoteki tych wywiadów zapobiegają objęciu przez komunistów ważnych stanowisk wojskowych i pomagają w zdemaskowaniu tych, którzy starają się o kluczowe pozycje cywilne. Dlatego też komuniści czynią wysiłki o zlikwidowanie tych oddziałów wywiadowczych i zniszczenie ich kartotek. Wkońcu Barmine podaje, że wysiłek komunistów zniszczenia kartotek dotyczących działalności komunistycznej został przez Senat udaremniony.

Barmine dochodzi do wniosku, że konspiracja komunistyczna w U.S.A. popierana przez ludzi wpływowych, ale głupich, przyczynia się do podkopania amerykańskiej demokracji i amerykańskiego państwa jako przedmurza przeciw totalizmowi świata.